

УДК 330.322:336

Будяев Максим Олександрович
асистент кафедри економіки підприємств
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
budyaev.maxim@gmail.com

ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В РОЗРІЗІ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

ПОВЫШЕНИЕ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ В РАЗРЕЗЕ СОЦИАЛЬНОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА

INVESTMENT APPEAL INCREASE IN THE CONTEXT OF SOCIAL ENTREPRENEURSHIP

Анотація. Розглянуто роль соціального підприємництва в контексті покращення інвестиційної привабливості підприємств. Досліджено проблемні аспекти глобалізації в розрізі становлення соціального підприємництва в Україні.

Аннотация. В статье определена роль социального предпринимательства в контексте улучшения инвестиционной привлекательности предприятий. Исследованы проблемные аспекты глобализации в разрезе становления социального предпринимательства в Украине.

Annotation. The positive effects of the global social entrepreneurship is defined in the article, also problems that it can effectively solve investigated and found the relevance its organization in Ukraine.

Сучасні умови функціонування та економічного розвитку вітчизняних підприємств характеризуються постійно високим рівнем конкуренції, критичну обмеженість в ресурсах та їх субститутах, необхідність проведення інноваційної діяльності, що зумовлює пошук нових підходів до підвищення інвестиційної привабливості підприємств. Аналіз прикладів компаній-лідерів, реалізація стратегічних намірів, створення ринкових переваг безпосередньо пов'язані з ефективним використанням сукупності всіх наявних інвестиційних ресурсів.

Дослідженням інвестиційної привабливості підприємств займались широке коло науковців, серед яких слід виділити І.А. Бланка, В.І. Богачова, Н.П. Макарий, Є.М. Рудніченко, В.Г. Ткаченко, В. Лаврененко, Л. Петренко, Г. А. Чухно, Г.О.Швиданенко, Н. Шевчук та інші.

Сучасні умови функціонування та економічного розвитку вітчизняних підприємств характеризуються підвищенням рівня конкуренції, що зумовлює пошук нових інноваційних підходів до управління ресурсним забезпеченням діяльності підприємства. Аналіз досвіду світових компаній-лідерів, реалізація стратегічних намірів і створення ринкових переваг безпосередньо пов'язані з ефективним використанням сукупності всіх наявних ресурсів. Необхідною умовою для досягнення ефективності ресурсозабезпечення господарської діяльності є визначення пріоритетних ресурсів та їх комбінацій. Особливу увагу слід зосередити на ресурсних асиметриях, які стають інноваційним інструментом конкурентної боротьби, сприяють стратегічному розвитку підприємства та приймають участь у збільшенні ринкової вартості бізнесу в цілому, що в свою чергу підвищує рівень інвестиційної привабливості для стейкхолдерів. Посилення конкуренції на всіх ресурсних і товарних ринках, зумовлює необхідність в організаціях здійснювати систематичне оновлення техніки й технологічних процесів, підвищувати кваліфікацію працівників, впроваджувати сучасні управлінські системи, автоматизувати всі види діяльності тощо.

Сучасна концепція розвитку вітчизняних підприємств включає аналіз передумов ринкової трансформації економіки, запровадження інноваційно-інвестиційної моделі розвитку, структурну перебудову підкомплексу. Формування подальшого стратегічного розвитку та вдосконалення діяльності у складі: фінансових, функціональних, виробничих, інноваційно-інвестиційних, соціальних та інфраструктурних пріоритетів.

Для оцінювання інвестиційних можливостей підприємства, на думку вітчизняних авторів, необхідно досліджувати його фінансову стійкість, що дозволяє діагностувати інвестиційний потенціал суб'єкта господарювання. Враховуючи сучасний стан ринкового середовища виникає обмеженість інвестиційних ресурсів, тому підприємства повинні формувати інвестиційну стратегію.

Аналізуючи світовий досвід зазначимо, що успіх господарської діяльності в більшій мірі залежить від обраної стратегії. Враховуючи вище зазначене, актуальності набуває ресурсний підхід до стратегічного аналізу господарської діяльності, в рамках якого приділяється велика

увага специфічним для підприємства ресурсам і їх комбінаціям, що дозволяє сформувати конкурентні перевагу.

З врахуванням загострення рівня конкуренції на ринку, стратегія підвищення інвестиційної привабливості підприємств має базуватися на системи управління ресурсозабезпечення їх господарської діяльності, до складу яких залучаються компанії — лідери та технологічно пов'язані з ними спеціалізовані виробництва цієї або суміжної промисловості. Підприємства використовують доступні ресурси задля накопичення іншого типу ресурсів, що створює інтерес для стейкхолдерів та підвищує рівень інвестиційної привабливості суб'єкту господарювання. Тобто, для підвищення інвестиційної привабливості підприємства, необхідно узгодити базисну тріаду господарської діяльності, а саме: інвестиційну стратегію, систему управління та ресурсний портфель організації.

Отже, поточні передумови функціонування суб'єктів господарювання зумовлює необхідність в організаційних заходах, спрямованих на оновлення техніки й технологічних процесів, підвищення інтелектуальних ресурсів, впровадження автоматизованих систем управління тощо. Інноваційні перетворення зазвичай потребують використання значної кількості інвестиційних ресурсів, як є запорукою підвищення інвестиційної привабливості підприємства.

Література

1. *Adams K.* Externalisation vs specialisation: what is happening to personnel? *Human Resource Management Journal*, 14, pp. 40–54, 1991.
2. *Barney J. B.*, Firm Resources and Sustained Competitive Advantage, *Journal of Management*, 1991, 17, (1), pp. 99–120 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://web.archive.org/web/20110813030727/http://unifr.ch/intman/my_documents/multin_network/Multi%20Net%202011/Barney%201991%20in%20JoMgt%20-%20Firm%20Resources.pdf
3. *Bartlett C. A., Ghoshal S.* Transnational Management Text: Cases and readings on cross-boarder Management, Harvard Business School Press, Boston, MA, 2000.
4. *Collis D. J., Montgomery C. A.*, Competing on Resources, *Harvard Business Review*, 2008, July-August, pp. 140–150 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу <https://brunowatt.files.wordpress.com/2014/10/hbr-competing-on-resources-x-x.pdf>
5. *Tirole, Jean* (1989). *The Theory of Industrial Organization*. Cambridge, Massachusetts, London, England: The MIT Press. c. 305.
6. *R. Preston McAfee, Hugo M. Mialon and Michael A. Williams* What Is a Barrier to Entry?. – *The American Economic Review*. – Vol. 94, No. 2, May, 2004. – с.461–469.
7. *Sveiby K.-E.* MeasuringIntangibles and Intellectual Capital – An Emerging First Standard All rights reserved [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.sveiby.com>.
8. *Stewart T. A.* Intellectual Capital. The New Wealth of Organizations. – New York: Currency Doubleday, 2007. – p. 67.
9. *Wernerfelt B.* “A Resource-Based View of the Firm”, *Strategic Management Journal*, 5, 1984, pp. 171–184.

УДК 330.341.4 : 334.7

Євдокимова Ніна Миколаївна

к.е.н., професор кафедри стратегії підприємств,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,
enenjev@gmail.com

РОЗВИТОК ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

РАЗВИТИЕ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ТЕОРИИ ИННОВАЦИОННОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА

DEVELOPMENT OF THE ECONOMIC THEORY OF INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP

Анотація. Здійснення інноваційних процесів на підприємстві слід розглядати з позицій економічного аналізу. Показана неспроможність неокласичної моделі фірми пояснити інноваційне підприємництво як фактор виробництва. Обґрунтована переорієнтація сучасної економічної теорії на вивчення підприємництва.